

Aan alle parochianen van de parochie Nicolaas Pieck en Gezellen

Corona en de eredienst.....

Nu wij als geloofsgemeenschappen voorlopig niet meer samen kunnen komen in de zondagviering, om te bidden en te zingen stelt zich voor velen van ons de vraag hoe zich als gelovige te verhouden tot deze uitzonderlijke omstandigheden. En hoe eredienst - aan God en naaste – deze dagen gestalte te geven? Kan deze tijd (juist de Vastenperiode !) niet een uitnodiging zijn onze christelijke verantwoordelijkheid op te nemen voor mensen in onze omgeving door hen passende aandacht te geven en hulp te bieden bij alle ongemakken die hen momenteel treffen. Een vriendelijk telefoontje, een opbeurende brief, een aardig kaartje, kijkje om de hoek, een klein boodschappentasje voor wie alleen (dreigt te) geraken? Een “virus-van-verbondenheid” vormen tegen de noodzakelijk te houden afstand als gevolg van het coronavirus. Ook al is (fysiek) thuisblijven het devies, zouden we dan als kerk alleen maar “niet-thuis” moeten geven...? Niets anders dan.... het kan niet anders..?

Laten we alvast eens beginnen met wat extra tijd te nemen voor persoonlijke bezinning bij de lezingen van de h.schrift deze zondagen (zie lezingenrooster bijvoorbeeld in Pieckfijn). Waarom een stukje uit het Evangelie, op verzoek, niet voorlezen als je een parochiaan belt? En zou daarbij een gebed door de telefoon je samen niet dichterbij God kunnen brengen? Zou dat ons als parochianen of gewoon als burens, als wijkbewoners, niet goed doen? Vooral hen die zich deze dagen opgesloten voelen en geen kant uit kunnen? Het boek Bijbelboek Job kan ons daarbij helpen: “Wie zich bekommert om een vriend in nood toont zijn eerbied voor de Ontzagwekkende” (NBV Job 6, 14). Ik ga het proberen. Doe jij mee?

Pastoor Hans Smulders